

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiocesane Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepubliceși nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 16 Ianuarie.

„Magyarország” este un isvor necesat de descoperiri compromițtoare pentru guvernul actual al Ungariei. Un nume necunoscut până acum figurează în șirul acelor, cari cu banii țerii în mod neiertat au făcut trebzoare private. Numele acesta este Nagy György, a cărui purtătoriu ca producător de tăbac erarial și ca membru al unei societăți de căi ferate, a avut nenorocirea, a lucra în paguba țerii sale și spre detrimentul numelui celui bun al națiunii sale.

Isbiturile ce se dau prin mediul acestor descoperiri sînt în prima linie îndreptate contra guvernului lui Tisza. Este înse cu neputință, ca să nu atingă și să nu vatem prestigiul naționalității din care este luat guvernul, prestigiul naționalității, care a sciut dela începutul erei celei noue constituționale a și concentra exclusiv toată conducerea vieții publice în mâinile sale.

Mărturisim că numai cu părere de rău luăm notiță și înregistrăm evenimentele aceste scandalose din sinul Ungariei. În timpul acesta de tranziție și de reformare a Europei nu poate fi om cu judecată sănătoasă și binevoitoare comuniunii din care facem parte, care se se bucura de asemenea întâmplări.

Nu scim togmai în calcul matematic, ce are să vină mâne poimâne peste Europa, prin urmare și peste noi. Dară atâta poate prevedea ori și cine, că mergem spre, ba sîntem deja într'un proces, care va avea să facă socoteală cu factori întregi și sănătoși; pe când preste cei putredți va trece la ordinea țilei. „Magyarország” de bună samă va fi condusă de intențiunea de a tăia din corpul Ungariei numai ce e putred și a arde ce nu se poate tăia. Este înse întrebarea, că precum ni se înfățișează lucrul, vor mai rămâne pentru corpul Ungariei, supus unei operațiuni atât de radicale, atâtea puteri, ca la o isbitură eventuală din afară să poată ține pept cu succes? și dacă nu va pute, oare derîmăturile nu ne vor coplesi, și pe noi cari, deși ținuți sub o vitregă tutelă, dar locuim sub același acoperș cu denșii?

Suntem ce e drept, scutiți de ori ce responsabilitate pentru toate consecunțele relei administrări a administratorilor nostri, nu sîntem înse scutiți de relele ulterioare, ce vor urma negreșit din reaua administrațiune.

„Ellenör” organul dlui Tisza vine și ne mîngăie țeara cu amenințarea, că guvernul va sci astupa gurile acelor ce au tăbărit cu atâta năvală asupra guvernului și asupra acelor ce au pricinuit guvernului neplăcerile, ce se succed și nu se mai termină. Amenințarea lui „Ellenör” o am pricepe înse numai, dacă ar fi adeverată aserțiunea din „Egyertérés” că dl ministru Tisza este incredutul curții. „Ellenör” prin amenințarea sa, în cazul din urmă, ne ar pune în perspectivă un absolutism, care se pună lăcat pe gura presei, intrucât aceasta nu se va bucura de favorul de a face parte din presa oficioasă a guvernului. Dacă prin măsura aceasta Ungaria se va vindeca de toate durerile

de care suferă, și încă la moment, noi simpli muritori din finiturile coroanei ungueresci nu voim să judecăm. Judecata este făcută de mult, nu de noi, ci de istorie, și chiar și de istoria specială și mai proaspetă a Ungariei.

De altmîntea ce vorbim noi de amenințare cu absolutism? Guvernul și cu majoritatea sa din dietă numai în formă se deosebesce de un guvern absolutistic. Ceea ce voiesce guvernul domnului Tisza vedem că voiesce și majoritatea din dietă deși nu și viceversa. Și procesele de presă contra foilor nemagiare din patrie în înțeles mai stins încă ne-au adus destul de bine în memorie dicerea: „Quod licet Jovi...”

La toată întâmplarea înse un absolutism în toată forma ar încorona opul, care și-ar da în grabă și rodurile sale.

Ce bine, ce frumos ar fi fost pentru țeară, când toți puteau îngriji de soartea și de sorțile ei. Sub controla reciprocă a tuturor factorilor țerei nu se putea încuiba real, nu se putea întinde așa departe și nu putea avé în fine urmările, care cu drept cuvânt ne temem că le vor avé.

Revista politică.

Sibiu, în 16 Ianuarie.

Spre a înfelege și mai bine telegrama dela Caransebeș, publicată între „Scirile ultime” din nrul trecut, avem să întregim, că în 1872, când s'a disolvat granița militară bănățană, o parte din fosta graniță s'a transformat în comitatul Severinului. Guvernul și-a aședat acolo organele sale, fără a întreba poporațiunea din comitat. În același timp scoalele populare fură desbrăcate de caracterul lor confesional și transformate în scoale comunale, de unde a urmat mai departe, că și administrațiunea scoalelor cu toată aveau lor a venit în mâinile funcționarilor guvernului. Scoalele au avut încă din timpul graniței o avere de 500,000 fl. Nu scim, dară așteptăm deslușiri ulterioare, dacă între fondurile atacate, după cum dicte telegrama, sînt a se înfelege și cele a scoalelor confesionale de mai nainte.

Generalul Traian Doda, totodată și deputat al comitatului Severinului la dieta Ungariei, încă înainte cu doi ani la diverse ocașuni, a atras atențiunea ministrului president Col. Tisza asupra iregularităților din comitat, și l'a rugat să ia mesuri, ca să se îndrepteze iregularitățile. Ministrul înse a respuns generalului Doda laconic: „In țeara întreagă guvernul nu are un funcționar așa harnic de administrațiune cum este Pausz!”

Delegațiunea austriacă a acceptat nemodificat bugetul pentru ministerul de externe, ministerul de finanțe și curtea supremă de compturi. Toți oratorii s'au declarat mulțumiți cu politica esternă de până acum. Bar. Hübner, într'un discurs de senzațiune, a supus raporturile politice din Europa întreagă unei discușii detaiate, arătând că împregiurările din Franția și împregiurările neterminate din Orient sînt

două puncte negre. Bar. Haymerle declară, că nu împărțesece temerile bar. Hübner în privința Franției, pentru că și acolo se simte foarte tare lipsa de pace. Forma guvernului din Franția nu are nimica de făcut cu întrebarea: resboiu sau pace. Franția prin declarările diverse este linscită și în relațiunile cele intime dintre Austro Ungaria și Germania nu vede nici o amenințare. În privința incertitudinii din Orient, terenul comun, pe care se poate aduce o soluțiune a afacerilor orientale fără de a se periclită pacea, este aflat în congresul dela Berlin. Acesta conține mijlocul, prin care relațiunile noastre care sînt cele mai bune cu Rusia, se pot feri de ori ce turburare; noi n'am căutat în Orient influență precumpăitoare, ci numai o acțiune comună. Pozițiunea noastră justificată vrea să promoveze și bunăstarea staturilor mici.

Asupra proiectului sporirei armatei germane s'au pronunțat și foile oficioase din Berlin. Una dintre oficioase dicte între altele:

„Dacă situațiunea noastră momentan nu e amenințată, nu poate fi secret pentru nimenea, care prevede cât de puțin, că ținerea și mai departe a stărei pacifice actuale este basată numai pe presupuneri, a căror certitudine nu dă garanții pe un timp mai îndelungat. Cea mai însemnată garanție ar fi credința Austriei față cu convențiunea făcută. Austria, mai mult decât odată, a pus lumea în uimire prin mărimea ingratitudinii sale, și în imperiu sînt partide multe, cari mai bucurosi merg cu Rusia decât cu Germania. Treccrea administrațiunii guvernului în mâinile Cehilor Croaților și Slovenilor, după cum stau cel puțin astăzi lucrurile, nu este tocmai cu neputință. Dela congresul dela Berlin incoace am perdut amiciția Rusiei primind în schimb o amară mînie. Dorul de resunare al Franției nu doarme sub vîlul amăgitoriu. Increderea în ajutorul Engliei ar fi lucrul cel mai înșelătoriu, care se poate pe tot rotogolul pamîntului. Așa dar înainte de toate puterea noastră proprie se ne asigure pacea.”

Diarele rusesci, între care acum „St. Petersb. Viedomosti” recomandă o alianță între Rusia și Austro-Ungaria, cari fiind amendou „statu slavice” au aceleși interese.

Despre actuala stare de lucruri din Bulgaria cetim următoarele interesante notițe în „Pol. Corr.” dela 12 Ianuarie:

Partidul conservator a primit ajutoriu tocmai dintr'o parte, de unde se aștepta mai puțin. Reprezentanții bulgari ai adunării naționale din Rumelia orientală au adresat anume „o scrisoare frățescă” a partidului Karaveloff, care se dicte că nu va rămâne fără înriurire asupra radicalilor. Scrisoarea aceasta, datată dela 3 Ianuarie, are cam următoriu cuprins.

Reprezenții Rumeliei orientale, pîtruși fiind de incredințarea, că starea de astăzi a lucrurilor din principatul Bulgariei e de natură a avé urmările cele mai păgubitoare pentru interesele patriei comune, își exprimă cea mai mare părere de reu, pentru că

conducătorii partidelor au intrat pe nisele căi, cari nu pot duce la împlinirea dorințelor și aspirațiunilor de toți hrănite. Bulgarii din Rumelia orientală consideră ca singura scăpare pentru principat, gruparea cea mai sinceră pe lângă persoana principelui, îndeplinirea leală a tuturor dispozițiunilor constituționale și folosirea rațională și potrivită a instituțiunilor liberale; denșii își exprimă prin urmare sperarea, că frații dela meadă noapte vor trimite în camera viitoare reprezentanți, cari să fie în stare a renunța la toate considerațiunile de partid, la toate simpatile și antipatiile personale și la ori ce vederi subiective, și cari vor fi hotărîți a nu se lăsa să fie conduși decât de marile interese ale patriei

Nu trebuie să se piardă din vedere împregiurarea — continuă deputații rumelioți mai departe — că drepturile poporului pot fi mai lesne primejduite de cătră prietnii și lipsiți de prudență, decât de cătră dușmanii lui declarați, și că decadența națională și ruina țerei se prepară mai îngrabă de aceia decât de cătră acestia. Pentru acest motiv credința și dorința reprezentanților Rumeliei orientale este, ca membrii Scupștinei viitoare să se țină departe de vederile politice extreme, să se desfacă de toate pasiunile și să țină a înbunătăți soartea Bulgariei prin moderațiune și prudență.

Se scrie din Constantinopole la „Politische Correspondenz” din Viena că resolvarea cestiunii fruntariilor grecesci e încă foarte departe. Savas pașa a dat speranță delegaților greci că Sultanul va da în sfîrșit mult acceptata iradă și că d-nii Conduriotis și Brailas, cu toate că li se vor fi sfîrșit răbdările, s'au hotărît mai bine să aștepte decât, să ia asupra lor răspunderea unui conflict. Locuitorii greci ai orașului și ai districtului Ianina au adresat reprezentanților puterilor din Constantinopole o petițiune prin care cer aneșciunea lor la Grecia. Aceasta petițiune nu exprimă decât dorințele unei părți a populațiunii. Și apoi sînt mai multe cuvinte de a se crede, că cabinetul actual turcesc nu va resolve nici una din cestiunile pe care le a găsit pendente când a venit la putere, și că va lăsa loc altora. Savfet pașa a avut acum de curînd o întrevedere cu Sultanul și nimeni nu se va mira, vîdîndul în fruntea unui nou cabinet.

Trebuie să mărturisim că populațiunea fruntariilor Epirului și Tesaliei are puține șanse. Mai mult de doi ani sînt de când ei acceptă ca soartea să le fie hotărîită și nimic nu ne face să credem până astăzi într'o soluțiune satisfăcătoare. Această întârziere îi ruinează și ori ce tractat, cât de neperfect fie, ar fi preferat de ei unor asemenea negustorii.

În anul trecut s'a vorbit mult de reforme în Rusia. Guvernul rusesc încespe să facă unele încercări de reforme. Jurnalul „Golos”, care se bucură de puternică protecțiune a marelui principe clironom, a întimpî-

nat acele timide încercări cu un astfel de dispreț încât guvernul rusesc de loc l'a suspendat pe vr'o câte-va luni și, dacă i lipsia protecțiunea, poate că „Golos“ nu mai reapărea. Dăm în cele următoare unele probe de critica plină de sarcasm, cu care numitul jurnal a împințat reformele guvernului rusesc:

Înainte de aceasta doară cu un an s'a proiectat pentru scoalele inferioare de agricultură un plan nou de instrucțiune care ca de obicei nici când nu a eșit din marginile teoriei, cu totimensul material ce l'adunase comisiunea pentru a convinge și pe un orb despre vechia necesitate că în scoalele rusesi de agricultură este lipsă de instrucțiune. Comisiunea află chiar că e posibil de a se da și școlarii din scoalele naționale o idee despre agronomie dar un învățător din Petersburg, căruia i trecuse prin cap idea de a învăța pe elevii sei istoria naturală, abia a putut să scape de mâna presei și de adunarea teritorială. S'a propus și instrucțiunea în lucruri de industrie pentru scoalele naționale: s'a ținut d. e. că se va face instrucțiunea în arta de bătărie obligatorie, cu toate că într'o depărtare de mii de la delata instrucțiunii nu poți afla vre un arbore sau un tuș. Dar cine se propună instrucțiune științifică și tehnică? Fiecare că aceasta nu se poate realiza la moment, cu încetul însă totuși i se va da tinerimei acele cunoștințe cu care trebuie să trăiască

După alți zece ani ne vom cugeta cărăși la instrucțiunea în agricultură, dar n'avem la ce ne grăbi. Pentru unitatea în procedere se recomandă ca instrucțiunea să se facă acolo unde nu există nici un jucer de pământ arător. După aceste observări s'arcastice „Golos“ s'apucă și scarmână presa care ignorează cu totul abuzurile și defraudările din comunele rurale. Dacă am vrea să adunăm la oaltă acele deficite, am ajunge la milioane. Pentru a converti pe așa numiții studenți la ortodoxie, s'au aplicat în oare care districte ca argumente amenințări cu torture. Renitenții au suferit bătăi cu cuta. O femeie cu numele Prusova Și-menco fu biciuită cu cuta până mai era se moară, după cum au constatat medicii, fără ca miile de martori oculari cari au asistat la această scenă barbară să fi arătat măcar o schintee de simț, nici chiar în momentul când femeia a strigat: „Doamne! cartile lor că nu sciu ce fac!“ Acea biciuire la tot cazul era hotărâtă mai dinainte pentru mulți privitori au venit anume din locuri tare depărtate. Dela emanciparea țeraniilor din sclăvie au trecut 19 ani, dar biciuirea studenților, arderea strigoaelor, uciderea unui mat care tu invinovați că a răspândit boala de vite, înecarea unui bețiv, care în beția sa a amenințat că va da foc, sânt modulurile cum esericiță comunele autoritatea lor asupra singuraticilor. Un bătrân a dirijat Auto-daf-ul strigoaei și earăși un bătrân a dispus maltratarea studenților. Cine ține mai strins în mână biciul decât bătrânii satului? Volnicia aceasta ar trebui sterpită. Ironia amară se vede și în povestea, că un Grec cu numele Menagios sub machinașini false a concurat la o profesură de universitate, dar fu demascat și respins. „Menagios trebuia să astepce până se va sterge principiul de alegere a profesorilor. Atunci prin denumirea din partea guvernului indiviđi cari sânt dovedii de șarlatani, vor fi capabili se se urce pe catedrele diverselor universități și să instrueze pe elevi în falsificări și șarlatanii“. Se plânge apoi „Golos“ că s'au scumpit mijloacele de trai, s'au urcat prețul chiar și pentru pae care suplinească la mulțime lipsa de lemne de foc și pentru pâne, la aceasta din urmă în doiani cu 75 percente. Aceasta plânsoare culminează în terminii următori: „Lucru de mirat! Viața s'a scumpit și totuși oamenilor nu le este scumpă viața. N'auđi vorbinduse decât de sinucideri prin aruncare în apă sau glonț sau prin cuțit în toate părțile! S'au scumpit chiar și luminele de s'eul! Fiecare dacă toate se desvooltă și crece, pentru ce să nu crească și prețurile!“

Liga anti-semitică.

(Incheiere).

Odată, înainte de-ai face se și părăsească țara, aveau grijă de a le confisca aurul, sub pretext că l'ar fi luat prin șarlatanii de creștini. Se înțelege că această măsură nu era făcută pentru a încuraja emigrarea, și apoi cătră care colț de pământ hospitalier se și fi îndreptat acești nenorociți isgoniți pașii lor? Peste tot erau respinși ca ciumați și nu erau primiți de cât pentru a fi prădați.

Evreii deci, chiar contra voinței lor, erau pironiți de pământ ca nisce sclavi, cu toate suferințele și umilirile ce i făcea să sufere; și lor nu le rămânea altă armă de răsunare de cât să sărăcească țara lor de ecșil și de a ruina pe apăsătorii lor. Era un răboiu cu li se deschisese și ei n'au lăsat ocazia.

Astăzi s'a schimbat fața lucrurilor: În cele mai multe țeri principile de toleranță religioasă au trecut în legi și moravuri, Evreii sânt primiți în funcțiuni publice ca cetățenii celor alte culte și puțin câte puțin dispăre prejudiciul care i ținea de o parte în relațiunile sociale. Creștinul nu mai respinge pe Evreu din vatra lui și Evreul lasă pe creștin să intre în a lui; dar există în fond între cele două rase o antipatie înscăpută, o repugnantă naturală invingibilă.

Admit că aceste nedreptăți vin numai de la creștini și că Evreii sânt persecutați de aceia, cu toate că altă dată credeam contrariul.

Plecând de la această ipoteză, dacă aș fi Evreu aș merge numai decât, ca și Moise, să găsesc toate triburile lui Israel împrăștiate în Europa și i-aș angagia să se adune în un timp dat ca să părăsească pământul de ecșil și să se reintorcă în pământul strămoșilor, în Iudea.

Maș duce să găsesc pe lordul Beaconsfield, pe d. Grévy, pe regele Humbert, pe d. de Bismark, pe principele Gorciacoff, pe Impăratul Rușilor și le-aș ține ecșil limbagiu:

„Ilustrii șefi ai statelor semnatare tratatului de Berlin, cari veți interesați de rădicarea poporului meu, a venit timpul ca să i permițeti să și scuture lanțurile și să rădice din ruină templul lui Iehova.

Astăzi s'ermanii Evrei cari voesc să viziteze aceste locuri, unde domnesce abominația și desolația, sânt siliti să plângă pe resturile tabernacului și nu obțin dela Turci de cât dreptul de a fi îngropați după moarte în valea Iosafatului. Voi, cari aveți pe inimă să rădicati neamurile antice, voi, care ați smuls Turcii câte-va petece de pământ, ca să dați o patrie Serbilor, Românilor, Grecilor și Bulgarilor, voi, cari veți gândiți chiar a îndestula pe Albanezi și pe Armeni, pentru ce ați uitat Jidanii, cari trăiesc în mijlocul vostru, cari v'au făcut servicii și cari și ei reclamă moștenirea părinților lor?

Reconstituiți regatul lui Israel sub suzeranitatea Porții, îi vom plăti un tribut mare; daține autorisația de a fi domni noi însine peste noi și a ne guvernă după legile cărților sante, de a alege un rege de sângele nostru și de religia noastră.

Sânt convins că acești generoși suverani, acești ilustri diplomați și-ar recunoască greșala și a un protocol adițional, creând principatul Iudeei, ar pute să fie adăogat de un nou congres pe lângă tratatul dela Berlin. Acesta ar fi un mijloc de a curma cu plângerile neincetate ale Evreilor, cari în cele din urmă vor asurđi pe Regii și Impărații cei mai răbdători, pe diplomații cei mai flegmatici.

Într'o scrisoare viitoare vom con-

tinua cercetarea proiectului de a forma un nou regat al Iudeei.

Dar ce ar dice Sultanul de crearea unui principat al Iudeii în statele sale? Va consimți el oare la o nouă desmembrare a imperiului seu? Poate. El e un copil cheltnitor, care are totdeauna nevoe de bani, și strigătele Evreilor i o fi turburat poate și lui linisea; de altcum, dacă s'ar arăta prea încăpăținat, s'ar pute trece preste consimțimentul lui și s'ar pute regula lucrul și după facerea acestei lovituri. Tot așa a căpătat și Engiltera proprietatea insulei Cypru, și cu toată această cedare impusă, d. Layard și Abdul-Hamid sânt cei mai buni amici din lume, și se ved mai în fiecare ț. Îmi închipesc deci că Sultanul n'o se aibă a face nici o obiecțiune gravă la rădicarea unui regat al Iudeii, cu atât mai mult că el n'ar avé a se teme din partea acestui stat nici de tunuri Krupp, nici de flote cuirasate. Toți sciu că Evreii sânt de o fire pacnică și nu cam mănuesc de bună voe pușca.

Am ținut că suveranii se vor lăsa a fi convinși. Nu vreau altă probă de cât întorcerea din captivitatea Babiloniei obținută de Ieremia, a căru plângeri auădșeră Niniva de pe țermii Eufatului. Să presupunem că vre unul din Impărați ar resista; dar în acest cas, poporul lui Dumneđu ar emigra în grămadă, cum au făcut odată Evreii din Egypt, sub conducerea șefilor lor. El și-ar lua cu sine giuvaericele și banii sei, ba poate chiar și oasele părinților sei. El ar avé să străbată puține pustii și astăzi are la dispoziția lui trenurile expres și vapoarele. — Dar dacă ar voi să i urmărească și să i oprescă în drum? Nu'mi vine să cred una ca aceasta; împăratul Wilhelm, Francisc Josif și Tarul sciu prea bine ce a pățit Faraon, pentru că a voit să impiedece drumul poporului lui Dumneđu. Ei ar pute să se ineece în Marea-Neagră cum s'a înneecat și Faraon în cea Roșie. Și cât despre aceea că vor fi persecutați înaintea plecării sau după sosirea lor, ei sciu, și sultanul tot așa, soarta lui Nabuhodonosor, condamnat de acest șef se pască iară șapte ani de ăile; și a lui Antiochus, mântat de vin de viermi.

Evreii ar pute deci să emigreze în pace cu arme și cu bagaje cătră Iudea, că să se stabilească în ea și să prefacă din nou în pământuri fertile patrimoniul lui Abraam, a lui Isaac și a lui Iacob, astăzi transformat în pustiu.

Dar dacă locuitorii din aceea țară groaznicii Arabi și Beduini, s'ar opune ca și cu ocuparea Bosniei și Erțegovinei de Austria, căreia tratatul din Berlin și Sultanul îi acordase acest drept, ce ar fi de făcut? Aici se plămuesce earăși nisce temeri himerice. Cucerirea țerii s'ar face iară vârsare de sânge și eacă în ce condiții. Arabii sânt puțini la număr și réu armați. Se poate presupune, că ei o s'o ia la fugă când vor vedé apropiindu-se trei milioane de Evrei. Deci nimeni nu s'ar mai opune la debarcarea și la ocuparea unei părți din țară.

Dar dacă Arabii s'ar închide în cetățile lor ar trebui oare să le facă asediul? Nu. Aceste cetăți au niște ziduri de noroi uscat la soare, și apărătorii lor nu sânt în curent cu sgmotul artileriei moderne, al cărei sunet s'a întărit de la inventarea mitrailleurilor și tunurilor ghintuite. Ar fi destul să imiteze esemul lui Ghe-deon; ar trebui să cumpere toate trompețele vechi, toate castroanele și furculițele scoase din serviciu ce le-ar găsi pe piețele Europii; și aceasta ar fi tot-de-odată și un mijloc de a scăpa pe unii din coreligionarii de aceste mărfuri: s'ar încerca cu aceste corăbii când s'ar apropia de cetățile rebele.

Nu me îndoesc că înaintea unui astfel de sgmot produs de trei milioane de indiviđi, zidurile Ierusalimului și ale altor cetăți ar pute să se țină mai bine de cât acele ale Ierichonului, și că apărătorii lor n'ar lua-o la sănătoasa de frică să nu li se spargă urechile.

Dar de-or veni mai târziu în număr mai mare? E un mijloc ușor ca să i înspăimânte: să i trateze cum a tratat Samson pe Filistenii. S'ar lua din Europa din vânătorile d-lor Rothschild și Pereire, prin Franța, Engiltera și Germania toate vulpile disponibile. Le-ar plăti chiar a prime; le-ar imbarca și pe ele, precum și lădi umplute cu torțe și la un moment dat, li s'ar da drumul prin câmpurile inimicului purtând la coadă câte o faciă aprinsă. Arabii ar crede în vr'o invazie de draci și nu s'ar mai apropia nici odată de acest iad. Poporul lui Dumneđu, reintegrat în patrimoniul părinților lui, ar pași imediat la alegerea unui suveran și la elaborarea unei constituții politice. Candidații nu le-ar lipsi printre coreligionarii lor, căci sânt Evrei tot așa de puternici și mai bogăți de cât regii; nu le-ar lipsi de asemenea nici oameni de stat cu cap, financiari abili, profesori savanți, ofițeri distinși, juriscosulți, artiști, arhitecți, pictori, sculptori, cântăreți, musicanți, cu cari ei provéd Europa și cari și-ar sacrifica bucuros poziția lor, dacă ar avé siguranța că o să aibă o patrie nouă.

Banii și talentele abundând la Evrei templul ar fi reclădit mai siglendid de cât sub Solomon; palatul regelui Iudeii ar face să pâlăscă de invidie pe toți regii de pe pământ. Constituția, legile, finanțele, armata nouă lui stat ar lăsa îndăret tot ce s'a putut vedé până acum mai perfect prin alte părți. Ierusalimul, acoperit de ziduri lucsoase, ar înlocui Roma, Parisul, Londra ca focar de civilizație și sanctuar al artelor; în fine, Judea, prin agricultura sa, prin industria și comerțul seu, ar deveni în curând Edenul, care nu i'ar face să le pară réu de paradisul pierdut de străbunul lor Adam sânt acum 6,000 de ani, și Europa s'erăciță, lipsită de capitaluri, de inteligențe și de brațe, lipsită de lumină și de viață, ar pute să cadă din nou în barbaria evului mediu și i'ar paré réu, dar prea târziu, că a persecutat atâta vreme pe Evrei și că n'a sciuț să le prefuiască la timp calitățile și virtuțile lor.

Eacă, după mine, singura soluție satisfăcătoare sau face diplomația europeană ar pute-o da în acest moment chestiei israelite, care incepe să ostenească răbdarea oamenilor de stat, cu scop de a mulțumi pe toată lumea și de a nu supăra pe nimeni. Dacă Evreii n'ar primi-o, mărturisesc că sânt prea dificili. Pentru ce nu organizază ei o vastă petiționare cătră cabinetele europene în acest sens? Nu i'nici o dată prea târziu pentru a face bine.

„Timpul.“

Ni s'a împărtășit spre publicare adresa următoare cătră Prea sântia Sa Păra. patriarh al Serbilor Procopiu Ivacicovicu:

Prea fericite și prea sântie Patriarhe!

Cu ocașiunea alegerii episcopului diecesan al Aradului prea fericirea Voastră ai binevoit a promite, subscrisului și condeputatului Sigismund Borlea, că după ce Te Veți pune în residența metropolitană din Sibiu vei binevoi a face un don în suma de 200 fl. fondului gimnasului gr. orient. din opidul Bradul, care aparține archidiecesei noastre.

Această marinimoasă promisiune după reintorcerea dela Arad ca membru al comitetului fondului gimnasului, am și referat'o la ael co-

mitet, care s'au indus in protocol pe lângă așteptarea înaltei promisiuni.

De atunci și până acum prea fericirea Voastră ați trecut prin multe evenimente ale timpului chiar poate și neprecalcule în cât nu Vi s'au conștientat înplinirea promisiunii. — Nici astăzi nu a și revoca nalta memorie a prea fericirii Voastre, de cum-va fondul gimnasiunii amintit, care și acum numai din colecte marinimoase s'au putut susține, — n'ar fi suferit prin futal inundare a apelor ce s'a întemplat în 5 și 6 Decembrie 1879, prin care fondului i s'a cauzat o daună, care nici când nu o poate repara din propriul seu.

Rugându-mă să fiu escusat pentru intrinsecare, poftind din adăncul inimii mulți și fericiti ani, rămân

Baia de Criș în 31 Decembrie 1879 st. n.

Al prea fericirii și prea sancției Voastre
devotat credincios

Teodor Pop,
advocat.

Rumelia răsăriteană.

În noaptea crăciunului răsăritean a fost turburată liniștea orașului Filipopol prin un eveniment care ar fi putut trage după sine consecințele cele mai triste. Câți-va Bulgari se furiză pe la meșul nopții în biserica grecească st. Paraschiva și s'au lăsat pe paracliserul, care se afla singur, să le predea cheile bisericii. Bulgarii adușeră apoi pe un preot bulgar, care trebuia să sfințească biserica după rito bulgar. Paracliserul dete alarma și Grecii se adunară din toate părțile în piața Adrianopolitană, de unde apoi cercară să ia biserica cu forță. N'auvără însă succes, căci Bulgarii erau în preponderanță și ajutați de milițieni. Autoritățile, informate despre aceasta, trimiseră câteva detașamente de gendarmi și miliție pentru a restabili ordinea. Biserica a fost închisă imediat și câteva companii de soldați remaseră la uși pentru a împedece vre-o luptă nouă. Dimineața scia întregul oraș de acel eveniment.

Grecii se adunară în celelalte cinci biserici și făcură o demonstrație sgomotoasă pentru a reprimi dela autorități biserica. Spre scopul acesta a lărgară la toți consuli străini și în prima linie la cel englez, Mitchell, care le promise spriginul seu și în fine chiar la principele Alecsandru Vogoride.

În curtea cea mare a Conacului era și o ceată de Bulgari, cari voiau să facă o contra-demonstrație, așa că poliția a trebuit să și pună toată puterea spre a împedece o ciocnire. Principele Vogoride declară deputației grece că în interesul comunei grecesci, din cauza iritației generale, nu voiesc să ia imediat o concluziune; din contră e de părere ca biserica să rămână închisă până după sârbători ca să se evite vre un conflict sângeros. Puțin satisfăcut cu acest răspuns, Grecii se retraseră sub risetele Bulgarilor, cari se înmulțeau din ce în ce și erau gata de bătaie.

Deputația se duse din nou pe la consuli și predară o petițiune, în care lovia în mod violent în Bulgari. Consulul general englez declară deputației că purtarea Bulgarilor i s'are pare intamă. La inițiativa consulului englez se intruni la miezul nopții corpul consular la consulul general englez în o ședință estra-ordinară. D. Mitchell declară, că, de oare ce guvernul nu a putut liniși turbările ce s'au iscat de de dimineață și durară toată ziua, el ține de datoria corpului consular ca să facă o presiune asupra prințului Vogoride ca, după stipulațiunile statutului organic,

să cheme trupe turcesci pentru restabilirea ordinii în provincie. Ceilalți consuli se speriară de această propunere a colegiului lor enleț și declarară, că mai întâiu vor cere instrucțiuni dela ambasadele lor. S'a hotărât a se accepta evenimentele ulterioare. În decursul nopții luă generalul Strecker măsuri energice și nu se mai întemplă nimic. La sfatul consulului rusesc, prințul Vogoride predele a doua și cheile episcopului grecesc Neophit, și incidentul s'ar fi închis, dacă Grecii nu și-ar fi exprimat bucuria lor prin o manifestațiune preasgomotoasă. Veni lucrul la o pârăială și un Grec rani cu revolverul un jandarm bulgar. Aceasta a fost signalul unor confuziuni mai mari. Generalul Strecker veni însuși între luptători și numai cu mare nevoie îi putu înprăștia. De atunci este limisec.

„Timpul“

Varietăți.

* (Despre defraudatiunile din comitatul Severinului) se publica din partea comisiunii de cercetare raporturi, dintre cari cel din urmă, publicat în 23 l. c. n., adeveresce cele împărțite în telegrama particulară a „Telegraf, rom.“ în nrul ultim. Eacă acel raport:

„Deficitul constatât până la momentul acesta este de șase-spre-șapte mii floreni v. a. Cea mai mare parte din sumele ce lipsesc, se alcătuiesc din cele ce Pausz le-a luat dela oficiul de dări. Astăzi s'au descoperit și un deficit în competențele pentru biletele de vânat, mai departe la diurnele anticipate a comisiei emise școl. Pentru acoperirea daunelor acestora astăzi s'au secuestrat averea întreagă a lui Pausz. Locuința numitului, sigilată din partea tribunalului, stă sub paza polițienească. Spre a coperi deficitul și pentru ca administrația să nu fie împedecată, comitetul administrativ a cerut dela ministru 5000 fl. v. a.“

Lui „Pesther Lloyd“ i se comunică din Caransebeș că casariul Hau a făcut o încercare de sinucidere cu pistolul; el n'a murit încă adauge foaia Pestană.

* (Postal) Direcțiunea postală c. r. din Sibiu prin anuiciul dto 10 Ian. n. Nr.9953 ex 1879 face p. t. public un cunoscut, că din 1 Febr. n. începând se va deschide în gara Brășovului un oficiu postal erarial, care se va ocupa cu primirea și expedarea de epistole și pachete, îndeosebi înse cu cartarea epistolelor și pachetelor, ce se vor trimite din Austro-Ungaria în România, Bulgaria și Turcia, precum și același trimise din aceste țări în Austro-Ungaria; mai departe cu primirea și solvirea sumelor de bani expedate prin postă cu asignațiuni postale. Tot aceeași direcțiune sub Nr. 999/1880 escrie concurs pentru ocuparea unui post de oficiant subaltern care depunând cauțiunea recerută de 200 fl. va avè drept de-a trage pe an pe lângă un salariu de 400fl. și suma de 60fl, apoi cuartir, și vestiminte. — Doritorii de a concura la acest post au să și trâmite suplicele în termin de 6 săptămâni la direcțiunea postală din Sibiu.

* (Un preot harnic în Maramurș.) Un corespondent din M. Sziget discutând starea școlilor din Maramurș relevă cu o deosebită laudă în „P. Hir.“ activitatea patriotică ce o desvoaltă vicariul episcopiei greco-catolice de acolo Alecsandru Fankovich pe terenul instrucțiunii populare. În timpul de abia doi ani de când Fankovich e vicar, el a regenerat școlile populare rutene în spirit național (maghiar) și a îndeplinit cu zel nobil cele inițiate în a-

ceastă privință de predecesorul seu episcopul gr. cat. El cercetează cu sarguință școlile populare rutene ce se află sub priveghierea sa și respăndesce pretutindenea spirit maghiar, învățând și îndemnând pre învățatori și pe membrii comunei. În fie-care școală ce o vizitează dispune cu rigoare ca instrucțiunea să se facă în limba maghiară și silințele sale s'au înconorate de cel mai bun succes, așa că de acum se aude în toate școlile din diecesa administrată de dânsul, fără excepțiune, cuvântul maghiar.

* (Kossuth și legea de încolată.) Din Beregszász i se scrie lui „Egyetértés“:

Se scie că înainte de aceasta cu vro câțiva ani deputatul distal Alecsandru Csanády a introdus în cărțile fundare proprietatea sa imobilă care se află în comunele Heteny și Vámos-Atya pe numele lui Ludovic Kossuth și în urma aceasta acest nume celebru fu de regulă primit în listele electorale de acolo. Când s'a substernt legea despre câștigarea și pierderea indigenatului (dreptul de cetățean în stat), poporațiunea din comuna Vámos-Atya, care se compune aproape exclusiv din țereni simpli, s'au adunat și a hotărât să primească pe Ludovic Kossuth în competența și legământul comunei, în care se află și realitatea lui. Aceasta s'a și făcut cu mare însufiețire luându-se protocolul despre acest act. După legea cea nouă de încolată Kossuth se privește ca străin precum și este în sensul legii.

* (Ape). Societatea de cultură Macedo-Română, a deus pe la toate biurourile telegrafo-postale din România statutele acestei societăți precum și liste de prenummerare sau aderență.

Aducând aceasta la cunoștința publică, comitetul face un călduros apel către toți Românii binevoitori ce și iubesc neamul și înțeleg cerințele epocii în care trăim.

Toate persoanele ce vor binevoi a deveni membrii ai acestei societăți eminentamente românesci, vor subscrie actul de aderență la biurourile telegrafo-postale ear sumele cotizațiilor lor pe ofer, vor bine voi a le înainta dlui Elie Boșan, casariul societății în București strada doamnei Nr. 3.

Comitetul societății.

* (Un mijloc bun de propagandă). Clericali din Belgia au descoperit un nou mijloc pentru a și spori școlile cu elevi. Escomunicațiunile neavând rezultatele așteptate și oprinduse aplicarea acestui bicu bisericesc de către papa ultrontanii au hotărât a cura de păreri liberale pe acei părinți seraci, care și trimit copii în școlile necongreganistice, cu foame. În timpul acestei ierni grele, care silesc pe mii de lucrători la neactivitate, clericali au organizat o grovă a misericordiei. Organul episcopului din Lüttich scrie următoarele: „Seracilor liberali (acelora cari și trimit copii în școlile de stat) nici un cruceriu, nici o coajă de pâine, nici un petec de haină mai mult!“ În Tournai se refușă și acelor copii seraci din școlile clericale, a căror frați sau surori cercetează școlile comunale, darea de vestiminte. În Antwerpen un înalt dignitar bisericesc dede unor femei serace răspunsul: „Îndată ce veți lua copii vostri din școala comună, veți voi da cele de lipsă, ca să ve puteți încălzi odăile“. Această purtare e calificată de oameni imparțiali ca o faptă de crușime.

* (Lefele în Franția). Leafa presidentului republicii face pe an 600,000 franci. Afară de aceasta are drept de locuire în paleul „de l'Elysee“, a căru chirie se prețuește anualmente cu 300,000 fr.; apoi mai primesc pentru susținerea casei încă 300,000 fr. și pentru călătorii și representațiuni

300,000 fr.; adică cu totul 1 milion și 200,000 fr. Leafa fie-cării ministru face pe an 60,000 fr., a subsecretariului de stat dela 20—30,000 fr. Senatul trage pe an dela țeară 4 milioane 300 mii fr., camera deputaților 6.5 milioane. Lefeale ambasadorilor s'unt foarte diferite. Postul din Petersburg e dotat cu fr. 250,000, din Viena cu fr. 200,000, din Berlin cu fr. 140,000, din Constantinople cu fr. 110,000, din Madrid și Roma cu fr. 200,000, din Washington și Yokohama 80,000, din Bern cu fr. 60,000. În armată marele cancelar al legiunei de onoare are 40,000 fr., din cei 3 mareșali fie-care câte 30,000 fr., apoi 17 comandanți de corpi 20,000 fr. leață și ca despăgubire pentru cheltuielile lor de servit 11,000 fr., vice-admiralul capetă 18,000 fr., contre-admiralul 12,000 fr. Înalt dotăți s'unt guvernorii coloniilor, și adică: guvernorul general din Algeria cu 125,000 fr., guvernorii din Martinique, Guadelupe, Réunion, Caledonia nouă fie-care cu câte 54,000 fr., guvernorul din Senegal cu 122,000 fr., guvernorul din India cu 83,000 fr., Metropolitul din Paris cu 50,000 fr. și ceilalți 17 cu câte 15,000 fr., din cei 69 episcopi fie-care 10,000 fr., cardinalii cu câte 10,000 franci. Parochiile țărănesci s'unt dotate cu câte 900—1,300 franci după etatea parochiului respectiv.

* (O scenă de divorț) foarte curioasă a avut loc înaintea unui judecător și îi face cu ochiul un semn atât de espresiv, în cât acesta, pentru a și păstra seriozitatea, este silit a se retrage imediat. Grefierul, care observă această scenă, privește puțin pe această damă, care îi face aceeași comedie.

După aceasta soțul femeii ia cuvântul, și cu o voce mișcată dice: „Eu ador pe soția mea, cu toate aceste însă, sunt silit a cere divorțul.“

Nenorocita începe a suspină, și cu această ocazie aruncă o căutătură asupra aprodiului care, spre a și năbuși risul, întoarce capul.

Soțul urmează ast-fel: „Sermana mea soție, în urma unei boale, a rămas cu o mișcare nervoasă a ochiului stâng, în cât uitându-se la cine-va aceasta cugeată că îi face un semn cu ochiul; și ast-fel o mulțime de bărbați cari o înțeleg, se iau după dansa sau îi trimit scrisori peste scrisori. — Aceasta n'o pot suferi și prin urmare cer divorțul.“

Doamna în cestiune afirmă cele dișe de bărbatul ei adăogând, că aceasta i'a cerut să umble cu ochiul legat, —ceea ce însă n'a voit să primească nici-o-dată.

Presidentul tribunalului, luând cuvântul dice:

„Dacă nu este altă pricină, dacă întru adevăr regretați amândoi divorțul, nu aveți de cât să recurgeți la un mijloc foarte simplu, adică ca d-ta, Doamna mea, să nu te plimbi de cât în timpul serci.“

Amândoi soții încântați de acest mijloc, se privesc cu bucurie unul pe altul, și retrăgânduși bărbatul cerea de divorț, părăsesc împreună sala tribunalului braț de braț.

* (Scenă umoristică). Câte parale costă publicarea acestui anuiciu?

— De câte ori, domnule?

— De trei ori.

— Șase franci.

— Va să dăci doi franci pentru odată. Dar dacă îl voi publica mai de multe ori, imi veți reduce prețul?

— Se înțelege. Publicați'l de dece ori, și atunci nu plățiți decât dece franci, adică un franc pentru odată.

— Prea bine, atunci binevoiti a l publica de atâtea ori, încât să nu me mai coste nimic. „Resb.“

* (Un cerșitoriu bogat.) Joi în 10 Ianuarie sara nn Român din Brad (lângă Olt) vede pe un cerșitoriu în haine trențuite scriburind de frig în gerul cel mare. Vecinul din alătura refușase cerșitorului cuartirul cerut. Mișcat de milă Românul chiamă pe cerșitoriu la sine în casă, îl încălzește și îl oaspetă cu cina. Străinul nu sciea românește decât vre o câteva cuvinte, dară nemțește a spus că a călătorit până și prin țeara turcească. A doua zi pleacă din casă umbilă toată ziua prin sat și sara când intră în casa Românului cade jos și — moare. Românul face arătare la primariul și ce se vede, vizitând primariul trențele mortului se află cine este, află la el bani și efecte în preț de 5000 fl. Era un carnatariu din Croația Francisc Antolovici cu numele. Judecătoria din Sibiu a remunerat pe Român pentru onestitatea lui cu 40 fl. Cerșitorul a murit de apărindere de plumăni.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Budapesta, 28 Ianuarie n. În casa deputaților contele Apponyi a propus să se dea un vot de blam guvernului, pentru că a negles măsurile preventive. Baros z a propus să se ia lămuririle lui Tisza la cunoscință și să se treacă la ordinea zilei preste propunerea lui Mocsáry. Măne va urma votarea.

Viena, 28 Ianuarie n. „Fremden-Blatt“ de dimineața va cuprinde următoarea împărțire: Faimele colportate în zilele din urmă de foi din Viena și din Praga despre aceea, că unii din membrii cabinetului au demisionat, nu corespund faptelor; intențunea ce se atribuie în special contelui Taaffe, că ar vrea să desbrace cabinetul de caracterul seu de până acum de coalițiune, se asigură în modul cel mai pozitiv, că contele Taaffe ține la idea de coalițiune și este hotărâtă ține la idea aceasta în toate împrejurările.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Genesa evangeliilor.

(Studiu biblic).

* *Ἐφευρέτης τὰς γραφάς.* Ioan 5, 30.
(14 Urmare).

C. Evangelia după Luca.

(Urmare)

Se dice că: marea asemănare dintre doctrina lui Pavel și ideile fundamentale ale Evangheliei după Luca a dat ansă ss. Părinți ca, sau să o ascrie de-a dreptul lui Pavel²⁴), sau să susțină că a fost scrisă numai sub influența acestui Apostol²⁵). A bună samă însă ss. Părinți nu își exprimă opiniunea lor, ci aceea ce au moștenit prin tradițiune, carea în acest punct nu este sigură. Fie însă cum va fi în privința scrierei ei mai mult sau mai puțin influențată de Pavel: una este fapt, că universalismul paulinic își are oarecum baza în această Evanghelie²⁶). Doctrina lui Pavel despre justificarea omului prin credință și îndurarea lui Dumnezeu o aflăm ilustrată în această Evanghelie: Istoria despre vameșul și fariseul din templu²⁷), intrarea lui Iisus la Za-

cheiu²⁸), parabolele despre oaia cea pierdută, drahma cea pierdută și fiul cel răticit²⁹), sunt simbulre învățătorei lui Pavel despre îndurarea lui Dumnezeu, carea iartă și justifică. De altă parte provocarea lui Iisus la veduța din Sarepta Sidonului și sirianul Neeman, ambii păgâni, cari au fost preferiți față de ludei³⁰), cântarea îngerească la născerea lui Iisus „pre pământ pace, între oameni bună-voire“³¹), cuvintele lui Simeon: „Lumină spre luminarea păgânilor“³²) — toate aceste sunt un substrat pentru predica la Pavel despre mântuirea universală, despre imperiul creștin universal. Chiar ducerea genealogiei până la Adam ne revoacă în memorie doctrina lui Pavel despre Iisus, că este al doilea Adam³³).

Cerinței născute din predica Apostolului Petru și din Evangelia după Marcu, precum Pavel a satisfăcut verbal, așa satisface această Evangelie scripturistice.

Și dacă Marcu ni se prezintă ca un grabnic cuceritoriu, carele trece adese preste lucruri de însemnătate spre a ajunge mai curând la scop — pre Luca îl vedem ca pre un organizatoriu chibsuut, carele ținând cont de toate împrejurările celor cuceriti de premergătorii sei, combină toate momentele, prin cari să se îndreptățască noua stare de lucruri, arătând necesitate și binefacerile ei, și de aci avantajele cele mari pentru sudiiții noii imperații.

Această caracteristică a Evangheliei după Luca a confirmat-o și simbolica bisericească dându-i emblema „boului.“

Chemarea, carea o are boul (la plug) în societatea omească, o are și un organizatoriu — să aducă stabilitate.

Dovezilor interne le vin în ajutoriu dovezile esterne. Ss. Părinți din veacurile prime³⁴) în unanimitate atribuie această Evangelie lui Luca, credinciosului însoțitoriu și medic al lui Pavel.

Considerând că Faptele apost.

parțială în contra partidei petrinice. Un estrem la această ipotesă, acum abandonată de bibliști, este pretensiunea că această Evangelie n'ar fi de loc influențată de spiritalul lui Pavel. Cât de mare este preocuparea bibliștilor în această materie, ni-o dovedește Reuss Ed. despre carele Langen (Grundriss der Einleitung in d. Neue Test. 2. Aufl. 1873 pag. 55) dice că a bună samă nu e dogmaticesce preocupat. Reuss (Geschichte der heiligen Schriften N. Test. 5. Ausg. 1874 § 207. not. 2. pag. 210.) numește participarea sau influențarea Apostolului Pavel la scrierea Evangheliei după Luca: „Hirngespens“ a bibliștilor vechi și noi, susținând că n'ar fi scrisă în spiritalul lui Pavel.

Fără a căde în estremul Tübingenilor, faptă este că Luca este pendent de Pavel. Această pendentă, pe carea o dovedește întreg spiritalul Evangheliei, este așa de mare încât raportul despre aședarea tainei Eucharistiei (22, 19 seq.) este aproape literal cel din I Corint. 11, 24 cu abateri dela raportul celorlalți Evangeliști; tot asemenea Luca 10, 7 e copiat din I Timot. 5, 18 în disonanța cu Mat. 10, 10. — În ce privește comunitatea espresiuinilor dintre Luca și Pavel, confer: Holtzmann, H. I. Die synoptischen Evangelien, ihr Ursprung und geschichtlicher Character, Leipzig 1863 pag. 316 seqq.

²⁴) 18, 10. seqq.

²⁵) 19, 1. seqq.

²⁶) 15, 4—32.

²⁷) 4, 25. seqq.

²⁸) 2, 14.

²⁹) 2, 32.

³⁰) I Corint. 15, 45. Rom. 5, 14. 17. confer. cu I Corint. 15, 21 seqq.

³¹) Ireneu, adv. haeres. III, 1, 1. Tertul. adv. Marcion. IV, 2 s. a. Clemens alex. Strom. 1, 21. Origen (Eus. VI, 25). s. a.

³²) Cuvintele ultime diu Fapt. apost. „Pavel petrecu doi ani întregi în casa închiriată“ (sc. Roma) ne indică timpul când autorul a terminat partea a doua a scrierii sale, adică, dacă nu pe la capetul activității prime a lui Pavel (63) la toată întemplantarea înainte de moartea acestui Apostol.

sunt scrise între anii 63—66³⁵), ear' Evangelia fiind scrisă mai înainte de 63 — poate cu ocaziunea predicii lui Pavel în Roma la 61 sau 62, prin urmare tare probabil sub influența directă a lui Pavel.

(Va urma.)

Economico.

Medias, 22 Ianuarie n. Pro hectolitră: Grâu n. 8.50—9.30; Grâu scăreț; fl. 6.50—7. —; Săcără; fl. 4.90—5.20; Ovēs; fl. 3—3.10; Cucuruz; fl. 4.50—4.75; Sămânță de căneapă; fl. 6—7; Fasole; fl. 7—7.50; mazere; fl. —; Cartofi; fl. 4.80—2; Fân; fl. 1.60—1.80; cel vechiu; cel nou; fl. —; Căneapă; fl. 34—36; Slănină; pro 100 chilo: fl. 50—60; Unsoare de porc; fl. 55—60; Său de lumină; fl. 40—50; Spirit; pro grad; cr. 11 $\frac{1}{2}$; carne de vită; pro chilo 40 cr.; carne de porc—40 cr.; carne de vițel 40—44 cr.; ouă; 3 de 10 cr. Tergul de ași a fost foarte necerțat. Poate că și țergul prea mare a fost pricea.

Făgăraș, 23 Ianuarie n. Pro hectolitră: Grâu n. 8.50—9; Grâu scăreț; fl. 7—8; Săcără; fl. 4.50—4.60; orđ 4—4.40; ovēs; fl. 2.80—2.90; cucuruz; fl. 4.40—4.60; măsaiu; fl. —; Sămânță de căneapă; fl. 10—11; mazere; fl. —; linte; fl. —; fasole; fl. 6—7; crumpene; fl. 1.20—1.60; pro 100 chilo: fasole; fl. 65—75; său brut; fl. —; său de lumină; fl. 36—38; unsoare; fl. 56—58; căneapă; fl. 30—36; sămânță de in; fl. —; săpui; fl. —; fân; fl. 2—2.20; spirit; pro grad 10—10 $\frac{1}{2}$; cr.; pro chilo carne de vită 40 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de porc 36 cr.; carne de miel; fl. 3—3.50; Lemnele sunt foarte scumpe; un car bun costă fl. 3.50—4; ouă; 4 de 10 cr. Tergul de ași în slab cerțat.

Budapesta, 24 Ian. n. Earna aceasta se pare a nu mai avē sferșit. Deși nu e așa grea, ca în perioada trecută ea totuși e destul de simțitoare și acum. Temperatura în săptămâna trecută se mișca între —2° și —7. R. Frigul e și acum mare și cu atât mai simțitor, cu cât mereu sufle venturile reci de nord. Apele pe riuri se micșorează pecând ghița se îngroasă tot mai mult și e deja așa de groasă, încât spargerea ei nu se va întâmplă când; poate numai târziu în primăvară când va începe o căldură mai intensivă. Această împrejurare însă ne pricinuesce temerea, că nu vom fi scutiți nici în anul acesta de inundații, imitēplânduse spargerea gheței tot mai deodată cu topirea zăpeții din munți. Primăvara ne va da dovești totodată, cestricăciune a pricinuit vegetațiunei earna a ceasta care de altcum se va fi ne multă vreme în minte de toți contemporanii. Pre lângă toate aceste împrejurări articole din țerg în săptămâna trecută n'au s'cumplit tare și s'au aflat spre vëndare în mari cantități. Așa notăm în special:
Grâu la 80,000 m. m. cu fl. 14—14.48; Săcără 3000 m. m. cu fl. 9.70—10.07; ruzul 2000 m. m. cu fl. 7.50—8.75; ovēs; fl. 3000 m. m. cu fl. 7.40—7.75; cucuruzul 3000 m. m. cu fl. 7.05—8.75; Făina cu deosebire făina neagră a trecut de astădată foarte tare. Păștăioșele n'au cam avut căutare și s'au vëndat: mazerea cu fl. 11—13; linte; cu fl. 12—14; fasolea cu fl. 11—11.75; măsaiu cu fl. 7.25—7.50; sămânța de căneapă cu fl. 9.75—10.25; sămânța de in cu fl. 13.50—14; toate per 100 chilogr. Lănil pe 56 chilogr. cu fl. 55—57 și per chilogr. cu fl. 2—3.35; Porcii au fost scumpi. Din 52,350 capete, cari s'au aflat în țerg, au fost din

Ungaria de jos 5300, din România 630, din Ardeal însă aici unul:

Unsoarea de porc a trecut cu fl. 54—55; slăcina cu fl. 48—52.50; săul cu fl. 46—47; Spiritul cu fl. 33.50 en gros și cu fl. 54—35 en detail per 10,000 litr. ^o/_o Cartofii trecură ca și în săptămânile trecute.

Peile fură și de astădată bine căutate și s'au vëndat; cele de bou cu fl. 180—120; de vacă din Bănat cu fl. 135—140 din Ardeal cu fl. 145—150; de oaie cu fl. 140—160; de miel cu fl. 70—65; de capră ca și mai înainte; toate însă per 102 dărare. —Peile de cal trecură cu fl. 11—12 părechia. Toate celelalte soiuri de pei au trecut cam cu prețurile de mai înainte.

Bursa de Viena și Pesta din 27 Ianuarie 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	100.75	100.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	79.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.40	92.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	80.50	84.—
Imprumutul drumurilor de fer ung.	118.50	119.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	89.25	88.75
Obligațiuni ung. cu clausula de scorfire	—	88.—
Obligațiuni urbariale temeșane	88.50	87.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clausula de scorfire	—	86.50
Obligațiuni urbariale transilvane	87.50	86.75
Obligațiuni urbariale croato-slavo-voicice	89.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea deșinei de vin	90.—	89.75
Datoria de stat austriacă în hărtie	71.25	71.20
Datoria de stat în argint	72.45	72.—
Renta de aur austriacă	85.20	85.—
Sorți de stat dela 1860	132.20	132.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	833.—	837.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	299.50	299.—
Acțiuni de credit austr.	277.75	277.50
Sorți unguresci cu premii	—	116.75
Argint	—	—
Galbin	5.54	5.48
Napoleon	9.55	9.53
100 marcs nemțesci	57.90	57.90
London (pe polița de trei luni)	117.20	117.—

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitatiuni: în 28 Febr. imob. lui George Kecz în Sz. Olasz (judec. cerc. Székelyhid); în 23 Febr. imob. lui Ioun Müller în Husaseu (judec. cerc.); în 20 Febr. și 22 Martie imob. lui Ioan Pistuka în Copsa-mare; în 25 Febr. imob. remasului după Valentin Boer în Fodora unguresc (trib. Cluj); în 14 Febr. și 15 Martie imob. lui Ioan Waldhütter în Călnic (judec. cerc. Sebeș); în 20 Febr. și 20 Martie imob. soției lui Iosif, Lazar în Aiud (judec. cerc.); în 28 Febr. imob. lui Samoilă Toth în Cluj (trib.); în 17 Februarie și 17 Martie imob. lui Carol Horváthy în Turda; în 16 Martie și 16 Aprilie imob. lui Samoilă Lemberger în Vințul de sus (trib. Turda); în 25 Febr. și 25 Martie imob. lui Stefan și Maria Pildner în Cisnădioară (trib. Sibiu); în 23 Febr. și 27 Martie imob. lui Nicolau și Maria Neora în Pêruș (judec. cerc. Făgăraș); în 31 Ianuarie imob. lui Michael Gloser sen. și jun. în Proștea mare (judec. cerc. Husaseu); în 7 Febr. imob. lui Petru Blasius în Brașov (trib.).

„Albina“

Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domni acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“ se invită prin aceasta în virtutea § 19 al statutelor societății la

A VII adunare generală ordinară,

care se va fi în Sibiu în 19 Martie 1880 stilul nou, înainte de ameați la 10 oare în casa institutului (strada Bayer Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul direcțiunei asupra gestiunei anului 1879, bilanțul acelui an și raportul comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii de direcțiune în sensul § 36 din statute.

Domni acționari, cari în sensul §§ 22, 23 și 24 din statutele societății voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rogați ași depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovezile de plenipotență cel mult până în 16 Martie 1880 stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 27 Ianuarie 1880.

Direcțiunea institutului.